

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקכה ♦ שנה יא

פ' בשלח ♦ שבת שירה ה'תשפג

דברי אלוקים חיים
מרן רבינו הגה"ק זיע"א

ויאמר משה אל העם אל תיראו התייצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם וגו' ה' ילחם לכם ואתם תחרישון, ואתם תחרישון ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו.

וצריך להבין מה שאמר משה לישראל ה' ילחם לכם אתם תחרישון וה' אמר למשה מה תצעק אלי למה בני ישראל יחרשו וישתקו, ורק משה רבינו היה עומד ומתפלל עד שה' אמר לו מה תצעק אלי דבר וכו' וקשה דלמול מי יצעק אם יצעק אם לא לה' אלוקיו, ובפרט בעת צרה דכתיב קראתי מצרה לי, וכתוב מן המיצר קראתי י-ה, והתרגום אנקלוס כתב לתרגם הכתוב שה' אמר למשה "קבלית צלותך" כלומר שאין כבר צורך לתפילה מכיון שכבר קיבלת תפילותיך ולכן דבר אל בני ישראל ויסעו, ורש"י הק' כתב שלמדנו שהיה משה עומד ומתפלל אמר לו הקב"ה לא עתה להאריך בתפילה שישראל נתונים בצרה, וגם מה תצעק אלי, עלי הדבר תלוי ולא עליך, ואין להם אלא ליסע שאין הים עומד בפניהם וכדאי זכות אבותיהם והם האמונה שהאמינו בי ויצאו לקרוע להם הים עכ"ל.

המשך בעמ' ב'

מעמד הקמת המצבה

ככלות השלושים לפטירתה של

הרבנית החשובה והצדקנית

מרת רייזל רוט ע"ה

מנערגרעשט - בני ברק

בת הרה"ח שמואל אהרן פוקס זצ"ל מנהריה אלמנת חותן המלך הרה"צ ישראל צבי זצ"ל תתקיים א"ה

עליה לציון ומעמד הקמת המצבה

במעמד בני המשפחה ומוקירי זכרה בראשות נכדה

מרן רבינו עט"ר שליט"א

ביום רביעי יתרו י"ז שבט תשפ"ג

15.00

בבית החיים סגולה פ"ת חלקת ספינקא

ברכת מזל טוב לפרנס השבוע

ידידינו עוז המשפיע הנודע לשו"ת

הגה"צ זלמן גרויז שליט"א

מחותנו של מרן רבינו הגה"ק זיע"א

לרגל נישואי הנכד בשעטומ"צ

יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח

דברות קודש
מרן רבינו עט"ר שליט"א

ויהי בשלח פרעה אם העם (יג, יז)

צריך להבין למה פתח וביהי לשון צער במקום והיה לשון גילה ושמחה, עוד למה תלה זאת בפרעה ולא באדון הכל.

כן צריך ביאור החילוק למה כתב כאן העם ובפסוק הסמוך אחריו כתוב וחמושים עלו "בני ישראל" ממצרים ולא כתיב "העם" כדכתיב ברישא דקרא.

אלא י"ל הדצער היה שהעם אלו פשוטי העם, תעו ותלו את יציאתם בטוב ליבו של פרעה.

כן נראה לבאר דבני ישראל עלו לא מחמת פרעה דמאחר ששחרר אותם מעבדות הלכו לדעתם, אך הערב רב שנקראו "עם" כש"כ המפרשים (עי' רמב"ן יד, י) הוצרכו לקבל רשות מפרעה לילך, לפיכך אמר בשלח פרעה את העם, והיינו שנתן להערב רב רשות ללכת עם בני".

ובאופן זה נראה לבאר מש"כ פן ינחם "העם" וגו', ויסב אלוקים את "העם" דרך המדבר וכו', והביאור דהכל היה רק מפני הערב רב שיסיתו את ישראל לחזור למצרים כשיראו מלחמה, אבל בני"י מעצמם לא היה עליהם החשש הזה מפני שבטחו בהקב"ה בבטחון גמור.

ואולי מש"כ אח"כ (יד, ה) ויגד למלך מצרים כי ברח העם, היינו הערב רב שלא נתן להם רשות לצאת לגמרי ממצרים אלא רק ללכת ג' ימים ולפיכך רדף אחריהם, ואח"כ בפסוק (ח) נאמר ויחזק ה' את לב פרעה וירדף אחרי "בני ישראל", שרדף אחר ישראל על שלקחו אתם את הערב רב כנגד רצונו.

ולפ"ז יהי שכתוב כאן הוא לשון צער, והיינו משום שיצאו הערב רב שבסופו של דבר התחילו המריבה עם משה ועם ה', וקלקלו את בני ישראל.

כן מפרש האור החיים הק' שאמר 'ויהי' לשון צער שהרי הסכמת פרעה ליציאת בני ישראל היה כרוך במכות קשות למצרים, ולאחר מכן ברדיפת פרעה שגררה את טביעת מצריים ובזה רואים ש הקב"ה מקפיד על כליון הנבראים כמובא בדבריהם ז"ל (מגילה י'): מעשה ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה.

כן מפרשים שהיה צער בכך שרק חמושים עלו ממצרים דהיינו רק חמישית מבני ישראל זכו לצאת, והיתר מתו במכת חושך.

ואולי יש לומר, שהוא נמשך לסוף הפסוק, "פן ינחם העם בראותם מלחמה ושוב מצרימה", והוא מסתבר טעם לפגם, כי אם היתה אמונתם איתנה וקבועה וחזקה לא היו אומרים נתנה ראש ונשובה יהיה מה שיהיה אחר שה' ברחמיו הוציאם משם, ועל כך שיש מקום לירא ולחשוש שמא ירצו לשוב מצרימה, זה עצמו סיבה לצער, וכלפי זה נאמר "ויהי".

יה"ר כשם שהשי"ת הוציאנו ממצרים ביד רמה, כך נזכה לצאת מכל המיצרים, ונבטח בו לבדו, נזכה לגאולה האמיתית והשלימה מתוך רחמים וחסדים מגולים אמן.

המשך דא"ח מרבינו הק' זיע"א

ובאוה"ח הק' כ' לבאר כי כוח הרחמים הוא המעשים טובים אשר יעשה האדם למטה ובזה יוסיפו כוח במידת הרחמים, והנה לצד א-ל עליון כי על עם ישראל קיטרגה עליהם מידת הדין, והן אמת כי חפץ ה' לצדק את ישראל, אבל אין כח ברחמים לצד מעשיהם, ועל כן אמר ה' למשה תשובה ניצחת "מה תצעק אלי", פירוש כי אין הדבר תלוי ביד, שהגם שאני חפץ עשות להם נס, אבל מכיון שהם אינם ראויים ולכן מידת הדין מונעת, ואין כח ברחמים כנגד מידת הדין המונעת, ואמר ה' אליו "דבר אל בני ישראל" פירוש זאת העצה היעוצה להגביר צד החסד והרחמים ויתעצמו באמונה בכל ליבם ויסעו את היום קודם שיחלק, על סמך הביטחון כי אני אעשה להם נס, ובאמצעות זה תתגבר הרחמים ולכן "ואתה הרם את מטך" פירוש באמצעות זה תתגבר הרחמים, ולכן "ואתה הרם את מטך" פירוש באמצעות מעשה הטוב נעשה להם הנס ונבקע הים, כי גדול הביטחון והאמונה להכריעם לטובה, ובזה נתיישבו הכתובים על נכון.

ונראה לי לומר עוד כי רשם ה' יתברך לומר להם טעם התגברות הדין עליהם הוא לצד שהם המעיטו בלבם האמונה, ואמרו טוב לנו עבוד את מצרים ולזה צוה ה' לעשות כנגד עון זה הצדקת האמונה בכל תוקף וגם בזה רומזם ה' לדעת את ישראל סיבת הסובב תגבורת הדין מחדש שהוא מיעוט האמונה וצריך הצדקת האמונה בכל תוקף.

והנה בדומה לדברי קודשו של האוה"ח מובא בשם הרה"ק ר' פנחס מקוריץ ז"ע שכותב שיש מצב לפעמים בשעת שיש קטרוג על האדם שהוא נמצא בצרה גדולה רח"ל, שאל יתפלל בכלל אלא יבטח בה' יתברך ואז יושע.

ובספר חיים ושלום מהרה"ק ממונקאטש ז"ע כותב על דברי קודשו של האוה"ח הק' הנ"ל שתיבת "התייבבו" רומז התייבבות בתפילה, דקשה דלפי זה מה שמסיים הפסוק שאמר משה "ואתם תחרישון" דכיון שתייבבו בתפילה הרי זה בדיבור ולמה כתב "תחרישון" שהרי זה שתיקה בלי שום דיבור כלל, וכ' שיש לומר על פי דברי קודשו של רבינו הבעש"ט הק' ז"ע המקובל שאמר כן, וכן כתבו בספרים הקדושים בשמו, כי בעת קטרוג גדול וצרה ר"ל יש סכנה להתפלל בדיבור, ואפילו בלחש מפני המקטרגים החוטפים את התפילה, ועל כן יש להתפלל אז במחשבה לפני היודע מחשבות יתב"ש, אשר לו לבדו נתכנו עלילות ומחשבות בני אדם, ועל ידי זה ינצלו מהם, ולכן קודם קריעת ים סוף אין לך סכנה גדולה יותר מהקטרוג, ועל כן אמר משה רבינו התייבבו,

בתפילה אולם סיים ואתם תחרישון שהתפילה תהיה במחשבה, מפני הסכנה ועל ידי זה ינצלו עכ"ל הק'.

ולענ"ד נראה לומר שמה שכתוב "ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי, באופן אחר, שמכיון שאמר משה רבינו ה' ילחם לכם ואתם תחרישון אמר לו ה' למשה "מה" כלומר למה אמרת כך שלא יתפללו אלי אלא שהם יחרישו, דאדרבה "תצעק אלי" שאני כביכול אוהב תפילתן של ישראל ומתאוה להם ולכן אמר לו ה' "דבר אל בני ישראל ויסעו" שכל מה שעשיתי שיהיה צרה לישראל זה בשביל שאני מתאוה לתפילת ישראל והבל פיהם בתפילה חביב עלי, ולכן כעת שכבר התפללתם כבר יכול אתה לומר להם שייסעו, וכמו שפירש רש"י הק' שאין הים עומד בפניהם וכו'.

ועוד יש לומר בדרך אפשר כי כתוב בספרים הק' שיש להתפלל בתפילה בשביל צער השכינה הק' שבכל צרה שיש לאיש ישראל הקב"ה כביכול גם כן בצרה ולכן אם מתפללים לצורך גבוה לצער השכינה הק' התפילה מקובלת, ולכן אמר ה' מה תצעק אלי כלומר שתצעק "אלי" לצורך השכינה הנמצא כביכול בצרה בצערן של ישראל ואז תוכל לדבר אל בני ישראל "ויסעו" שתתקבל תפילתן.

ועוד יש לומר בדרך צחות שכתוב מה בפתח אבל ידוע בקמץ ופתח מתחלפין ודומין הן מאוד, ובפרט במבטא הספרדי ולכן אפשר לומר שמה רבינו מחמת ענוותנותו לא היה לו האומץ לומר "דבר אל בני ישראל ויסעו" משום שמה רבינו אמר "ואנחנו מה" ולכן אמר לו ה' יתברך מה תצעק "אלי" ותגיד לי שאתה עניו, אבל לבני ישראל "דבר" תהיה מנהיג ואמר לו ה' יתברך שיתנהג בגאווה דקדושה שכן צריך להיות למנהיג ולכן אמר משה שיסעו לים ולא עמד הים לפניו וכו"ל.

ועלינו להתחזק במידת הביטחון והאמונה בה' שהוא הכל יכול, ולכן כתבו הספרים הק' שיש סגולה לומר פרשת המן, כל יום ויום לידע שה' יתברך יכול ליתן פרנסה לכל אדם כמו שנתן מן, מן השמים במדבר ולכן היתה גם הצנצנת של המן שנתן אהרן לזכרון שכמו ש"רש"י ע"ש, ולכן טוב לנהוג כן וגם ללמוד בספרים המחזקים את הביטחון והאמונה הק' כמו בספר חובת הלבבות שער הביטחון וספרי רבותינו הק' ועוד ספרים שמדברים מאמונה וביטחון ובזכות זה נזכה לפרנסה בשפע בני חיי ומזוני ריחי.

ובעיקר נזכה להגאל בגאולה השלימה ע"י משיח צדקינו ונזכה לבנין בית המקדש ושם נעבוד את ה' ביראה ואהבה ונאמר לפניו שיר חדש על גאולתינו ועל פדות נפשינו בקרוב בימינו מתוך רחמים וחסדים מגולים אמן .

(ויגד משה – בשלח)

אמונת עיתך

סגולות ט"ו שבט

מאוצרות מן רבינו שליט"א

במהלך הסעודה את כל 15 שירי המעלות. על ידי אמירת אכילת הפירות, מכניסים קדושה בכל פירות האילן ומתקנים את כל האכילות שיהיו בקדושה.

(פרי צדיק)

סגולה לקיום מצוות מצה כהלכתה היא להתפלל בט"ו בשבט שיזכה למצות כשרות ומהודרות בחג הפסח.

(אהל יששכר)

ט"ו בשבט הוא יום סגולי, וכשם שהאילנות מתחדשים ביום זה, כך האדם יכול לשנות את מעשיו לטובה החל מיום זה, ואף הרשעים ניתן להם כח לחדש מעשיהם.

(מגן דוד – טאלנא)

כשחל ט"ו בשבט – מה טוב למי שחננו ה' בעושר דיעשה חילוק [חלוקת צדקה] לתלמידי חכמים וצנועים ביום י"ד בשבט, ואשרי אדם דיש לו עניים ותלמידי-חכמים סביב לשלחנו בלילה הנאת, ויהיה ברכת ה' בכל אשר לו ויזכה לשנים רבות נעימות וטובות.

(הגר"ח פלאגי)

ט"ו בשבט הוא יום סגולי לבקש ולהתפלל על פירות טובים, שהם זרע של קיימא, בנינים ובני בנינים עוסקים בתורה ומצוות.

(עטרת ישועה)

כמו כן, ראוי להתפלל על מציאת אתרוג כשר, נאה ומהודר בחג הסוכות הבא.

ספרים הק'

יום זה מסוגל הוא להשפיע שפע רפואה לכלל ישראל

(תפארת בנינים)

סגולה לפקידת עקרות: לאכול ביום ט"ו בשבט את האתרוג עליו בירכו באותה השנה.

(אהבת ישראל)

מנהג טוב ויפה לתת צדקה בט"ו בשבט – 91 פרוטות, שזהו הגימטריה של המילה 'אילן'.

(שפת הים)

יש נוהגים לאכול לפחות 15 מיני פירות, ועל כל מין שאוכלים – אומרים פרק אחד מתוך 15 שירי המעלות. באופן זה אומרים

בניני חיים

תפילה מיוחדת לט"ו בשבט

לזכות לאתרוג מהודר בחג הסוכות הבעל"ט

שנהגו לומר רבותינו הק' זיע"א ויבלט"א

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתברך כל אילנות האתרוג להוציא פרותיהם בעתם, ויוציאו אתרוגים טובים יפים ומקדירים ונקיים מכל מום ולא יעלה בהם חזזית, ויהיו שלמים ולא יהיה בהם שום חסרון ואפילו עקיצת קוץ, ויהיו מצויים לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום שהם, לקיים בהם מצות נטילה עם הלולב בחג הסוכות שיבא עלינו לחיים טובים ולשלום כאשר צויתנו בתורתך על ידי משה עבדך: 'ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פפות תמרין וענף עץ עבות וערבי נחל'.

ויהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ותסייענו לקיים מצוה זו של נטילת לולב והדס וערבה ואתרוג תקנה בזמנה בחג הסוכות שיבא עלינו לחיים טובים ולשלום בשמחה ובטוב לבב, ותזמין לנו אתרוג יפה ומקדיר ונקי ושלם וכשר כהלכתו.

ויהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתברך כל מיני האילנות, ויוציאו פרותיהם ברבוי, שמנים וטובים. ותברך את הגפנים, שיוציאו ענבים הרבה, שמנים וטובים, כדי שיהיה היין היצא מהם מצוי לרב לכל עמך ישראל, לקיים בו מצות קדוש ומצות הבדלה בשבתות וימים טובים. ויתקיים בנו ובכל ישראל אחינו מקרא שכתוב: 'לך אכל בשמחה לחמך ושיתה בלב טוב ייך, כי כבר רצה האלהים את מעשיך'. 'באתי לגני אחותי כלה, אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי, שתיתי ייני עם חלבי, אכלו רעים שתו ושקרו דודים'.

יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

בעיבודת חיים

ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו (יד, טו)

נשאלת השאלה: תשובתו של הקב"ה למשה "מה תצעק אלי" תמוהה היא, וכי מה עוד היה ביכולתו של משה לעשות אם לא לצעוק?! ואל מי עוד יוכל לפנות אם לא אל הקב"ה?

ואפשר לתרץ בדרך משל. משל לאדם עשיר וגיבור גדול שכעס על בנו יחידו בשל התנהגותו הקלוקלת, ובכעסו כי רב שלח אותו מביתו. הסתובב לו הבן ברחובות העיר בעירום ובחוסר כל, וכשגברה הצינה וכל מוצא אחר לא נראה לו, הוא פנה אל אחד מן השכנים בבקשה שידבר עם אביו שיחוס וירחם עליו וייתן לו לכל הפחות נעלים ובגדים. השכן התמלא רחמים על הבן המסכן ומיהר לקבל על עצמו את השליחות. הוא הגיע אל שכנו העשיר, והפציר בו: "אנא, רחם על בנך... הוא הולך ערום ויחף, והקור הנורא חודר לעצמותיו והוא חולה מאוד...". כששמע השכן את פנייתו נענה ואמר: אדרבה, במקום לדבר על העניין איתי – דבר על כך עם בני... הרי אני אביו, וכי סבור אתה שאין לבי שותת דם על שקר לו? אולם בכל זאת איני יכול לעזור, מכיוון שאני מצווה לחנך אותו... דבר אתו אתה, אפוא, אמור לו שייטיב את דרכיו ומעשיו, ובאותו רגע שישוב אלי – אתן לו הכל!..."

הנמשל: בשעה שהיו ישראל נתונים בצרה, היה שר של מצרים עומד ומקטר עליהם: "הללו (מצרים) עובדי עבודה זרה והללו (בני ישראל) עובדי עבודה זרה, מה נשתנו אלו מאלו?!..." באותה שעה לא הייתה לאבותינו שום זכות לישועה, כמו שנאמר: "ואעבור עליך... ואת ערום ועריה". ברוב רחמיו רצה הקב"ה להצילם, אלא שהיה צורך בזכות, לפיכך כאשר בא משה וביקש להצילם, עונה לו הקב"ה: לא ממני צריך אתה לבקש זאת – אלא מעם ישראל! – "דבר אל בני ישראל ויסעו" – אמור להם שיעשו מעשה שכרוכה בו מסירות נפש, ועל ידי כך ייסתם פי המקטרג והם יזכו בכל השפע המוכן עבורם.

(טללי אורות)

ויהי בשלח את פרעה את העם וכו'

י"ל ענין מלחמה זו שרומז על מלחמת היצר, כי גם בני ישראל לא נשתרשו אז עדיין באמונה שלימה ועי"ז היה חשש "ושבו מצרימה" ע"כ יוסב אלוקים וכו' דרך המדבר שיקבלו התורה וילמדו עם משה עד שהיו דור דעה וישתרש בהם האמונה בשלימות (אוהל תורה - קאצק)

נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר

הפסוק מרמז שאם אדם שקוע בתאוות העולם הזה, אז אינו יכול להוציא מפיו דברי קדושה בדחילו ורחימו כראוי, זה שאמר נבוכים הם בארץ עי"ש הם שקועים בארציות "סגר עליהם המדבר", אין הם מסוגלים לדבר לפני הקב"ה כדבעי (תפארת שלמה)

עזי וזמרת יי

כי על מידת יראה צריך אדם לעשות כל השתדלות שיהיה לו יראת ה', ואז אח"כ בא לו ממילא אהבת ה', וזהו עזי היינו היראה, וזהו עזי בחיריק, הוא שלי, וזמרת, היינו האהבה, בא מן ה' אחר אשר השתדל שיהיה לו יראת ה'

(קדושת לוי)

אמר איוב ארדוף אשיג אחלק שלל

שפרעה נודע לו סוד גאולת ישראל בזכות ג' דברים שלא שינוי את שמם את לשונם ומלבושם, ועצתו היתה שירצה לפתות את בני ישראל שיסורו מדרכם הטובה ובזה ידע בבירור שאם יעלה בידו להסירם מגדרם אז בוודאי ישיגם, וזהו כוונת הפ' אמר איוב ארדוף אשיג, באיזה אופן אחלק שלל, הוא ר"ת ש'ם ל"שון ל"בוש, אם יכניס פירוד ביניהם שעכ"פ קצת יתראו לשנות שמם לשונם ולבושם, אז בוודאי ישיג אותם, אבל לא עלתה בידו (הרה"ק מהר"ש מבעלזא)

והיה כאשר ירים משה את ידו וגבר ישראל

דהיינו האדם בעת אכילתו נלחם עמו עמלק הרשע להכשילו בתאות רעות ח"ו, והיה אם ירים ידו בתוך אכילתו להפסיק עד שיצטנן התאות וכו', אז וגבר ישראל יתגבר הנשמה והשכל על היצר. והיה אם הניח ידו שיהא ידיו מונחים על המאכל מבלי להרים ידו להפסיק לכבוד בוראו, אז וגבר עמלק הרשע ח"ו, ואם ירים ידו בכל עת להמתין על קרירות התאות אז וגבר ישראל (שלחן הטהור)

הננו ממטיר לכם לחם מן השמים למען אנסנו הילך בתורתי אם

לא (ז, טז)

התורה אמרה, הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, למען אנסנו, שיהיה לכם פרנסה, כי הוא מלשון הרמת נס ומי שיש לו פרנסה יש לו הרמת ראש למעלה, הילך בתורתי אם לא היינו בין כך ובין כך יהיה לכם פרנסה, במאמרם ז"ל אין בודקין למזונות (בארות המים)

שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי (ז, טז)

הזהיר הכתוב 'שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי', פי' שביום השבת אנו יושבים תחת צל קדושתו של הקב"ה כבי', ואפילו שאמר חז"ל (ויק"ר פכ"ד ט') בפסוק (ויקרא יט ב) קדושים תהיו יכול כמוני ת"ל כי קדוש אני ה' אלקיכם קדושתו למעלה מקדושתכם, עכ"ז הוא רק בימות החול אבל בשבת קודש נאמר המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדושתו, והיינו שהקב"ה מנחיל לעמו ישראל להיות כמוהו כבי' בקדושתו, ועל כן הזהיר שבו איש תחתיו, דהיינו שישבו תחת צל קדושתו של הקב"ה, אל יצא איש ממקומו ומקדושתו ביום השביעי על ידי פטפוטי דברים בטלים וכדו', ולא יסיחו דעתם מן הקב"ה ביום השבת כדי שידעו כי אות היא ביני וביניכם, שהוא יחוד גמור.

(רבינו החוקי חיים זי"ע)

הליכות חיים

גרגרים על בעל ה"משנת יוסף" זיע"א לרגל השלושים לפטירתו

אציין שלשה גרגרים [תורה, עבודה, גמילות חסדים], על מו"ר הגה"צ רבי יוסף [בן הגה"צ רבי טוביה זצ"ל] ליברמן זיע"א, בעל ה"משנת יוסף", שעלה בסערה השמימה בצפרא דשבת קודש, לסדר "וימת יוסף", י"ד טבת תשפ"ג.

א) הנה בסוף ימיו היה להרב ליברמן גוי שעזר לו, ומצאתי הגוי אחרי פטירתו של מרן, ואמר לי שכל הזמן ראה שהרב ליברמן למד, וגם כשקם באמצע הלילה בגיל 94 היה נוטל מיד ידיו, ולומד ולומד עד שהתעייף, והמשיך לישון, אפילו גוי הבחין והתפעל מהתמדתו העצומה.

ב) בכל פעם שהיה מקבל הזמנה לחתונה, היה תיכף ומיד נושא תפילה למרום, ומזכיר שמות החתן והכלה שיהיה בנין עדי עד, ויהיה ביניהם אהבה ואחוה ושלוה כל חייהם, ויזכו לבני חיי ומזוני, ויקימו בית גדול בישראל על דרך התורה והיראה.

ג) סיפר לי הגאון בעל "בית מתתיהו" שליט"א, שהתחיל הקשר התורני עם הרב ליברמן כשהיה עוד בחור, ואחרי כך התחתן, ובשבוע אחרי החתונה מתקשר הרב ליברמן לבית הוריו, ואמר להם שראה מודעה שנפתח כולל בירושלים, ואולי בנם אין לו עדיין כולל, ולכן התקשר להביא להם המספר טלפון של הכולל. לא יאומן שאפילו שהרב ליברמן היה אז בגיל השמונים, וכשראה מודעה על כולל כבר חשב מיד במה יכול לעזור ולעשות חסד לתלמיד חכם.

יש עוד המון מה לכתוב מהנהגותיו בקודש, ועוד חזון ב"ה. (מאת הג"ר גמליאל רבינוביץ שליט"א)

שכח לברך החודש בביהכ"נ אם יוכל לברכו ביחידות

כבוד ידידנו הרה"ג מוה"ר גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א בעמח"ס גם אני אודך וש"א"ס,

שלו' וברכה וכו"ס,

הנני מאשר בזה קבלת קובץ "מים רבים" הכולל שו"ת ואגרות חיזוק **מהרה"צ** ר"י מוזס שליט"א **מקראלי** הנדפס בעזרת מכונן דמע"כ נ"י, ותשוח"ח.

מידי עיוני בקובץ הנ"ל קחזינא (עמוד י"ז) דפשיט"ל דהיכא שלא אמר ברכת החודש בשבת מברכין בציבור דיכול לברך החודש בביתו ביחידות. ואף אם נזכר בכך אחר שעברה שבת דיכול לברך החודש ביחידות ביום חול, וע"ש.

הנה עי' בספרנו ענפי משה בהלכות ועניני ראש חודש (סימן ג') מאי דהבאנו משו"ת רבבות אפרים (ח"ו, סימן ק"ס ס"ק ג') דציבור ששכחו לברך החודש בשבת יוכלו לברכו ביום שני בבוקר אחר קריאה"ת וע"ש מאי דכתבנו לדון בדבריו.

ואיברא דשוב הבאנו דבספר תשובות הגר"ח (עמוד קנ"א) שאל למו"ר מרן שה"ת הגר"ח **קניבסקי** זצוק"ל בהיכא דלא אמר (באונס או בשוגג) ברכת החודש בשבת אם יוכל לאומרה בימי החול בעוד שלא הגיע ר"ח ואם יוכל לאומרה בר"ח גופי' בלא לומר ר"ח פלוני יהיה ביום פלוני וכו' והשיבו מו"ר מרן זצוק"ל דלא, וע"ש מאי דהארכנו בכל זה.

עוד רגע קט אדברה במ"ש (עמוד ג') גבי לבישת בגדי שבת ויו"ט בשמחות דעיין נמי בפסק"ת הנדמ"ח סימן רס"ב (סוס"ק ה') וכמדו' דבמק"א כתבנו מזה.

ובמ"ש (עמוד ט') גבי ברכת המצה של פסח בימות השנה משמי' דמרן הגר"חיד"א ז"ל בספר בשמים ראש, הנה הוא ט"ס, דמרן הגר"חיד"א ז"ל לא חיבר ספר בשמים ראש, ושאלת מחברו דהאי ספרא נידושה מזמן קמאי, ואמנם כפה"נ כוונתו למ"ש מרן הגר"חיד"א ז"ל בספרו מחזיק ברכה ס' קנ"ח דהביאוהו הפו', ואכמ"ל.

ביקרא דאורייתא
הק' משה חליוה
מח"ס ענפי משה
אופקים

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד
טל. 055-6798152
באימייל: 3118494@gmail.com

קול קראלי - 074-7962278

לעילוי נשמת
מרת **סימי מימי** מלכה ע"ה
בת פרלה ז"ל
נלב"ע י"ב טבת ה'תשפ"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
מרת **בלומה** ע"ה
ב"ר יהודה ז"ל
בינעט
נלב"ע ח' שבט תשפ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק
אדונינו מורינו ורבינו
הגה"ק **יצחק צבי משה** זצ"ל
ברא כרעא דאבוה
אדמו"ר **אביגדור מוזס** זצ"ל
מקראלי
נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
הרבנית **רייזל ראטה** ע"ה
בת הרב שמואל אהרן ז"ל
נלב"ע י"ז טבת ה'תשפ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
הגה"צ **משה וועבר** זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלבע יב כסלו תשפא
ת. נ. צ. ב. ה.